

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 2.

Vydána dne 15. ledna 1926.

Obsah: 5. Smlouva mezi Československou republikou a republikou Polskou ohledně úpravy právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných.

5.

Smlouva

mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 ohledně úpravy právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY POLSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Smlouva

mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 ohledně úpravy právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných.

Československá republika a republika Polská, přejíce si upravití vzájemně právní styk ve věcech občanských, trestních a nesporných, dohodly se ujednatí o tom smlouvu.

K tomu cíli jmenovali svými zmocněnci:

President Československé republiky:

pana Dra Václava Girsu,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, a

pana Dra Emila Spiru,
odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti;

Umowa

między Republiką Czeskosłowacką a Rzeczpospolitą Polską z dnia 6. marca 1925 w przedmiocie uregulowania obrotu prawnego w sprawach cywilnych, karnych i niespornych.

Republika Czeskosłowacka i Rzeczpospolita Polska w dążeniu do wzajemnego uregulowania obrotu prawnego w sprawach cywilnych, karnych i niespornych postanowiły zawrzeć umowę. W tym celu:

Prezydent Republiki Czeskosłowackiej

mianował pełnomocnikami:

Pana Dra Václava Girsę,
Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego, i

Pana Dra Emila Spirę,
Szefa Sekcji w Ministerstwie Sprawiedliwości;

President státu Polského:

Jeho Excellenci pana
 Dra Zygmunta Lasockého,
 mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, a
 pana Włodzimierze Jobłońskiego,
 ředitele departementu v ministerstvu spravedlnosti,

kterí vyměnivše si plné moci a shledavše je
 v dobré a náležité formě shodli se na těchto
 ustanoveních:

ODDÍL I.

VĚCI CIVILNÍ.

Hlava první.

Právní ochrana ve věcech civilních.

Stejně nakládání.

Článek 1.

1. Státní příslušníci každé ze smluvních
 stran požívají v území druhé strany v záleži-
 tostech občanských co do zákonné a soudní
 ochrany jich osob a majetku stejného naklá-
 dání jako vlastní státní občané.

2. Za tím účelem budou míti bez překážky
 svobodný přístup k soudům a mohou vystu-
 povati před nimi za týchž podmínek jako
 tuzemci.

Osvobození od jistot a záloh.

Článek 2.

1. Od příslušníků jedné ze smluvních stran,
 kteří před soudy druhé strany smluvní budou
 jednati jako žalobci nebo intervenienti, nebude
 žádána jakákoli jistota či složení k soudu
 z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají
 v tuzemsku bydliště nebo sídla.

2. Totéž platí o skládání zálohy, kterou by
 bylo vyžadovati od žalobce nebo intervenienta
 za účelem zabezpečení soudních útrat.

Článek 3.

1. Byl-li žalobce nebo intervenient, který
 ve smyslu článku 2. této smlouvy nebo dle zá-
 kona platného ve státě, kde žaloba byla po-
 dána, osvobozen jest od placení jistoty, slo-

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

mianował pełnomocnikami:

J. E. Pana Dr. Zygmunta Lasockiego,
 Posła nadzwyczajnego a Ministra pełnomocnego, i
 Pana Włodzimierza Jabłońskiego,
 Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spra-
 wiedliwości,

którzy po wymianie pełnomocnictw uznanych
 za dobre i sporządzone w należytej formie
 zgodzili się na następujące postanowienia:

ROZDZIAŁ I.

SPRAWY CYWILNE.

Tytuł pierwszy.

Ochrona prawna w sprawach cywilnych.

Zasada równości.

Artykuł 1.

1. Obywatele każdej ze Stron umawiających
 się będą na obszarze drugiej Strony w spra-
 wach cywilnych pod względem ustawowej
 i sądowej ochrony osoby i mienia traktowani
 jak krajowcy.

2. W tym celu zapewnia się im swobodny
 i nieskrępowany dostęp do sądów, przed któ-
 rymi mogą występować pod tymi samymi wa-
 runkami, jak krajowcy.

Uchylenie kaucji i zaliczek.

Artykuł 2.

1. Na obywateli jednego z Państw umawia-
 jących się, którzy występują przed sądami
 drugiej Strony jako powodowie lub interwe-
 nienci, nie wolno nakładać obowiązku zabez-
 pieczenia lub deponowania pod jakąkolwiek
 nazwą, czy to z tytułu ich charakteru cudzo-
 ziemców, czy też z powodu, iż nie mają w da-
 nem państwie miejsca zamieszkania lub po-
 bytu.

2. Ta sama zasada stosuje się do składania
 zaliczki, której należałoby zażądać od powoda
 lub intervenienta celem zabezpieczenia kosz-
 tów sądowych.

Artykuł 3.

1. Jeżeli w jednym z Państw umawiających
 się zasądzone na zwrot kosztów sporu powoda
 lub intervenienta, który w myśl art. 2. niniej-
 szej umowy lub w myśl ustawy obowiązującej

žení k soudu či od zálohy, odsouzen soudy jednoho ze smluvních států k náhradě útrat sporu, bude takové rozhodnutí rovněž vykonatelné na území druhé smluvní strany dle předpisů o vykonatelnosti cizích rozsudků.

2. Totéž platí o soudních rozhodnutích, kterými byla později stanovena výše nákladů sporu.

Právo chudých.

Článek 4.

Příslušníkům jedné strany smluvní přísluší na území druhé strany právo chudých dle těchž předpisů, jež platí tam pro vlastní příslušníky.

Článek 5.

1. Vysvědčení chudoby bude vydáno úřady stálého pobytu žadatelova, nebo nemá-li ho, úřady onoho místa, kde se právě dočasně zdržuje.

2. Není-li žadatel na území jedné ze smluvních stran, postačí vysvědčení příslušného proň diplomatického nebo konsulárního zástupce.

Článek 6.

1. Úřad příslušný k vydávání vysvědčení chudoby může si vyžádati u úřadů druhé smluvní strany informace o majetkových poměrech žadatelových.

2. Úřad, který rozhodne o žádosti za přiznání práva chudých, oprávněn jest, by v mezích své úřední působnosti prozkoumal předložená jemu vysvědčení a informace.

3. Bylo-li příslušníku jedné strany smluvní povoleno od příslušného úřadu právo chudých, bude ho účasten také ve všech procesních jednáních před soudy druhé strany smluvní, týkajících se téže věci.

Hlava druhá.

Nálezy ve věcech manželských.

Článek 7.

1. Uznati o platnosti manželství, o rozluce neb rozvodu od stolu a lože jsou výlučně příslušny úřady státu, jehož příslušníky jsou manželé v čas podání žaloby neb žádosti.

w państwie, gdzie wniesiono skargę, był uwolniony od dania zabezpieczenia, deponowania lub złożenia zaliczki, wówczas wspomniane orzeczenia o zwrocie kosztów sporu będą na obszarze drugiej Strony umawiającej się wykonalne stosownie do przepisów o wykonalności orzeczeń zagranicznych.

2. Ta sama zasada stosuje się do orzeczeń sądowych, któremi później ustalono wysokość kosztów sporu.

Prawo ubogich.

Artykuł 4.

Obywatele jednej Strony umawiającej się będą na obszarze drugiej Strony dopuszczeni do korzystania z prawa ubogich pod tymi samymi warunkami, jak krajowcy.

Artykuł 5.

1. Świadcstwo ubóstwa musi być wystawione przez władze zwykłego miejsca pobytu proszającego albo w braku takiego miejsca pobytu przez władze chwilowego miejsca pobytu.

2. Jeżeli proszący nie przebywa na obszarze jednej ze Stron umawiających się, wówczas wystarcza świadectwo właściwego przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego.

Artykuł 6.

1. Władza powołana do wydawania świadectwa ubóstwa może u władz drugiej Strony umawiającej się zasięgnąć wyjaśnień o stosunkach majątkowych proszającego.

2. Władzy, która ma rozstrzygnąć o wniosku w przedmiocie przyznania prawa ubogich, służy w granicach jej atrybucji urzędowych prawo badania przedłożonych jej świadectw i wyjaśnień.

3. Jeżeli obywatelowi jednej ze Stron umawiających się przyznały właściwe władze prawo ubogich, w takim razie prawo to będzie mu przysługiwało także przy wszystkich czynnościach procesowych, dotyczących tej samej sprawy, które będą przedsięwzięte przed sądami drugiej Strony.

Tytuł drugi.

Orzecznictwo w sprawach małżeńskich.

Artykuł 7.

1. Do orzekania o ważności małżeństwa, o rozwodzie lub rozdziale od stolu i łoża wyłącznie właściwe są władze państwa, którego obywatelami są małżonkowie w czasie wnie-

Jsou-li manželé v tu dobu různého státního občanství, jsou výlučně příslušny úřady státu, do kterého manželé naposled společně náleželi.

2. Změní-li manželé státní příslušnost, tu okolnost, která nastala před touto změnou, může být důvodem rozluky neb rozvodu jen potud, pokud odůvodňovala rozluky neb rozvod též dle práva před tím pro ně platného.

3. Nálezy úřadů jmenovaných v odst. 1. budou uznány na území druhé strany.

Článek 8.

1. Za vydání prozatímních opatření, jako určení povinnosti alimentární, povolení odděleného bydliště nebo nařízení o přijetí do společné domácnosti, může každý z manželů žádati též u příslušného úřadu státu, ve kterém přebývá, byť by pro samu žalobu na rozluky neb rozvod příslušen byl úřad jeho státu.

2. Opatření tato zůstanou v platnosti, dokud jich nezruší příslušné úřady státu, jehož občany manželé jsou.

Hlava třetí.

Spory o manželský původ dítěte.

Článek 9.

1. Spory o manželský původ dítěte náležejí před úřady onoho ze smluvních států, jehož dítě je státním příslušníkem.

2. Nálezy těchto úřadů budou uznány na území druhé smluvní strany.

Hlava čtvrtá.

Poručenství a opatrovnictví.

Článek 10.

1. Úřadům každé ze smluvních stran přísluší poručenská (opatrovnická) péče o osobu a veškeré jmění vlastních příslušníků.

2. Nastane-li potřeba zahájit poručenství (opatrovnictví) nad příslušníkem jedné strany smluvní, který nebo kterého jmění nachází se na území jedné neb druhé strany, úřady této strany, omezíce se samy toliko na bezodkladná opatření poručenská, učiní o tom příslušnému úřadu neprodleně sdělení.

sienia skargi lub prośby. Jeżeli małżonkowie w tym czasie są obywatelami różnych państw, wyłącznie właściwe są władze państwa, do którego małżonkowie wspólnie należeli w ostatnim czasie.

2. Jeżeli małżonkowie zmienili przynależność państwową, to okoliczność, która tę zmianę wyprzedziła, może być przyczyną rozvodu lub rozdziału tylko o tyle, o ile uzasadnia rozwód lub rozdział także według prawa przedtem dla nich właściwego.

3. Orzeczenia wymienionych w ustępie pierwszym władz będą uznawane na obszarach drugiej Strony.

Artykuł 8.

1. Celem uzyskania tymczasowych zarządzeń, jak określenia obowiązków utrzymania, zezwolenia na oddzielne mieszkanie lub zarządzenia przyjęcia do wspólności domowej, każdy z małżonków może zwrócić się do właściwej władzy państwa, w którym przebywa, chociaż dla samej skargi o rozwód lub rozdział właściwe są władze państwa ojczystego.

2. Zarządzenia powyższe pozostają w mocy, dopóki ich nie uchylą władze państwa ojczystego małżonków.

Tytuł trzeci.

Spory w przedmiocie ślubności pochodzenia.

Artykuł 9.

1. Spory w przedmiocie ślubności pochodzenia dziecka należą do władz tej Strony umawiającej się, której dziecko jest obywatelem.

2. Orzeczenia tych władz będą uznawane na obszarze drugiej Strony.

Tytuł czwarty.

Opieka i kuratela.

Artykuł 10.

1. Władze każdej z umawiających się Stron sprawują opiekę (kuratę) nad osobą i całym majątkiem własnych obywateli.

2. Jeżeli zajdzie potrzeba ustanowienia opieki (kurateli) nad obywatelem jednej ze Stron umawiających się, który lub którego majątek znajduje się na obszarze jednej lub drugiej Strony, władze tej Strony, ograniczając się same tylko do niecierpiących zwłoki zarządzeń opiekuńczych i zawiadomią o tem właściwą władzę.

3. Příslušný úřad státu, jehož občanem jest poručenec, může opatření tato zrušiti. Může však též, je-li to v zájmu poručenčově, celé poručenství (opatrovnictví) nebo jednotlivá opatření poručenská (opatrovnická), ať již ohledně osoby, ať již ohledně jmění, přenést s jejich souhlasem na úřady druhé strany dle platných tam předpisů.

4. Bylo-li poručenství (opatrovnictví) takto přeneseno na úřady jedné strany smluvní, budou rozhodnutí jejich uznána na území strany druhé.

Hlava pátá.

Prohlášení osoby za mrtvou (nezvěstnou).

Článek 11.

1. Prohlásiti osobu za mrtvou (nezvěstnou) přísluší úřadům státu, jehož občanem byla, když se stala nezvěstnou.

2. Výroky vydané těmito úřady budou uznány na území druhé strany smluvní.

Článek 12.

1. V případech nutných mohou úřady československé dle práva platného v Československé republice prohlásiti státního příslušníka polského za mrtvého, pokud účinky tohoto prohlášení nastati mají na území Československé republiky.

2. Totéž právo přísluší úřadům polským ohledně státních příslušníků československých.

Hlava šestá.

Právní pomoc ve věcech civilních.

I. Ustanovení všeobecná.

Přímý styk.

Článek 13.

1. Obě smluvní strany budou si k žádosti vzájemně poskytovat právní pomoc v záležitostech civilních, obchodních a soudnictví nesporného, a to v přímém styku soudních úřadů.

2. Jak k bezprostřednímu zaslání žádosti za doručení a za právní pomoc, tak i k jejich přijímání jsou příslušna v Československé republice presidia sborových soudů první stolice, v republice Polské všechny soudní úřady. Vyřízení dožádání zaslati jest v každém případě bezprostředně dožadujícímu úřadu.

3. Właściwa władza państwa, której obywatelem jest pupil, może zarządzenie takie uchylić. Może jednak także, jeśli to leży w interesie pupila, całą opiekę (kuratelę) lub poszczególne zarządzenia opiekuńcze (kuratelażne) odnośnie do osoby, lub odnośnie do majątku, przenieść na władze drugiej Strony za ich zgodą stosownie do obowiązujących tam przepisów.

4. Jeżeli opieka (kuratela) została przeniesiona w ten sposób na władze jednej ze Stron umawiających się, orzeczenia tych władz będą uznane na obszarze drugiej Strony.

Tytuł piąty.

Uznanie osoby za zmarłą, względnie znikłą.

Artykuł 11.

1. Do uznania osoby za zmarłą, względnie znikłą właściwe są władze państwa, którego obywatelem osoba ta była w czasie zaginięcia.

2. Orzeczenia wydane przez te władze będą uznawane na obszarach drugiej Strony umawiającej się.

Artykuł 12.

1. W razie konieczności władze polskie mogą według praw obowiązujących w Polsce uznać obywatela czeskosłowackiego za znikłego lub zmarłego, o ile chodzi o skutki w obrębie państwa polskiego.

2. Takież same prawa przysługują władzom czeskosłowackim odnośnie do obywateli polskich.

Tytuł szósty.

Pomoc prawna w sprawach cywilnych.

I. Postanowienia ogólne.

Bezpośrednia korespondencja.

Artykuł 13.

1. Obie Strony umawiające się będą sobie wzajemnie na żądanie udzielały pomocy prawnej w sprawach cywilnych, handlowych i sądownictwa niespornego, przyczem władze sądowe będą się porozumiewały bezpośrednio.

2. Zarówno do bezpośredniego wysyłania wniosków o doręczenie i pism rekwizycyjnych, jak do ich przyjmowania są powołane: w Rzeczypospolitej Polskiej wszystkie władze sądowe, w Republice Czeskosłowackiej Prezydja Trybunałów pierwszej instancji. Załatwienie należy zawsze wysyłać bezpośrednio do władzy wzywającej.

3. Je-li dožádaný úřad nepřislušný, zašle dožádání z moci úřední příslušnému úřadu svého státu a vyrozumí o tom současně dožadující úřad.

Kterým jazykem sepsati žádosti.

Článek 14.

1. Žádosti za doručení a za právní pomoc jest sepsati jazykem státním (oficiálním) strany dožadující. Ověření jich není potřeba, budou však opatřeny razítkem úřadu dožadujícího.

2. Listiny a jiné spisy, jimiž se vyřizuje dožádání, sepsati jest v jazyku státním (oficiálním) strany dožádané nebo opatření ověřeným překladem do tohoto jazyka.

3. Jazykem státním (oficiálním) ve smyslu této smlouvy rozumí se na straně československé jazyk československý, na straně polské jazyk polský.

Jejich obsah.

Článek 15.

V dožádání bude udati předmět dožádání, a pokud třeba, věc krátce vyliciti, strany pak označiti dle jména, povolání a místa stálého bydliště nebo pobytu. V žádostech o doručení bude udati také adresu příjemcovu a druh spisu, který jest doručiti.

Způsob vyřízení.

Článek 16.

1. Doručení a dožádání o právní pomoc budou vyřízena dle zákonů státu dožadovaného.

2. Nicméně bude lze vyřídit i je k návrhu dožadujícího úřadu také formou zvláštní, pokud tato neodporuje zákonům státu dožadovaného.

Náklady.

Článek 17.

1. Za provedení doručení a za vyřízení dožádání o právní pomoc nebudou požadovány nijaké poplatky ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimku činí poplatky, které dožádaný stát vyplatil svědkům a znalecům.

2. Poštovní poplatky hradí úřad odesílající.

3. W razie niewłaściwości władzy wezwanej należy wezwanie przesłać z urzędu do właściwej władzy tego samego państwa i zawiadomić o tem równocześnie władzę wzywającą.

Język wniosków.

Artykuł 14.

1. Wnioski o doręczenie i pisma rekwizycyjne należy wystosowywać w języku państwowym (oficjalnym) Strony wzywającej. Uwierzytelnienia nie potrzeba; pismo należy jednak zaopatrzyć pieczęcią urzędową władzy wzywającej.

2. Dokumenty i inne pisma sporządzone w wykonaniu rekwizycji należy wystosowywać w języku państwowym (oficjalnym) Strony wezwanej albo zaopatrzyć w uwierzytelniony przekład na ten język.

3. Za język państwowy (oficjalny) w znaczeniu tej umowy będzie uważany po stronie polskiej język polski, po stronie czeskosłowackiej język czeskosłowacki.

Treść.

Artykuł 15.

Pismo rekwizycyjne winno zawierać: określenie przedmiotu wezwania a w razie potrzeby krótkie przedstawienie sprawy i oznaczenie stron według ich nazwiska, zawodu i miejsca zamieszkania lub pobytu. We wnioskach o doręczenie należy wymienić także adres odbiorcy i rodzaj pisma, które należy doręczyć.

Wykonanie.

Artykuł 16.

1. Doręczenia będą wykonywane a pisma rekwizycyjne załatwiane według ustaw państwa wezwanego.

2. Wnioskowi władzy wzywającej, aby zastosowano pewną formę szczególną, należy jednak uczynić zadość, jeżeli ustawy Strony wezwanej formy tej nie zabraniają.

Koszty.

Artykuł 17.

1. Za wykonanie doręczeń i załatwianie pism rekwizycyjnych nie będą żądane żadne należności ani zwrot jakichkolwiek wydatków. Wyjątek stanowią należności wypłacone przez Państwo wezwane świadkom i znawcom.

2. Opłatę pocztową pokrywa władza wysyłająca pismo.

II. Doručení.

Článek 18.

1. Spisy, které jest doručiti, budou, pokud jsou sepsány jazykem státním (oficiálním) strany dožadující anebo opatřeny ověřeným překladem do tohoto jazyka, doručeny způsobem naznačeným v čl. 16.

2. Není-li tomu tak, může dožádaný úřad omeziti se na to, že provede doručení dodáním spisu příjemci, pokud tento chce spis přijmouti.

Článek 19.

Výkon doručení lze odepříti, pokládá-li je stát, na jehož území má býti proveden, za způsobilé, aby ohrozilo jeho práva výsostní nebo jeho bezpečnost.

Článek 20.

1. Doručení bude prokázáno buď potvrzením příjemcovým, které jest opatřiti datem a ověřiti, nebo osvědčením dožádaného úřadu o tom, že, jak a kdy bylo provedeno.

2. Byl-li spis, který měl býti doručen, zaslán ve dvou vyhotoveních, jest toto potvrzení příjmu neb osvědčení buď napsati na jednom z těchto vyhotovení nebo k němu připojiti.

Článek 21.

Každá ze smluvních stran může na území strany druhé doručovati spisy přímo poštou a vlastním příslušníkům také svými diplomatickými neb konsulárními zástupci.

III. Vyřízení dožádání o právní pomoc.

Článek 22.

1. Dožádaný soudní úřad použije při vyřízení dožádání těchto prostředků donucovacích jako při vyřízení dožádání úřadů vlastního státu neb žádostí podaných za tímž účelem stranou účastněnou.

2. Přeje-li si toho, bude dožadující úřad zpraven o tom, kdy a kde bude provedeno žádané opatření, aby strana interesovaná mohla býti přítomna.

Článek 23.

1. Vyřízení dožádání lze odepříti, jestliže žádané opatření v dožádaném státě nenáleží

II. Doręczenia.

Artykuł 18.

1. Pisma, przeznaczone do doręczenia, o ile są sporządzone w języku państwowym (oficjalnym) Strony wzywającej lub zaopatrzone w uwierzytelniony przekład na ten język, będą doręczane w sposób przewidziany w Art 16.

2. W przeciwnym razie władza wezwana może ograniczyć się do tego, że wykona doręczenie przez oddanie pisma odbiorcy, o ile on zechce je przyjąć.

Artykuł 19.

Wykonania doręczenia można odmówić, jeżeliby ono według zapatrywania Państwa, na którego obszarze ma być wykonane, mogło naruszyć jego prawa zwierzchnicze lub jego bezpieczeństwo.

Artykuł 20.

1. Jako dowód doręczenia służyć będzie albo zaopatrzone datą i uwierzytelnione potwierdzenie odbioru ze strony odbiorcy albo też poświadczenie władzy wezwanej, stwierdzające fakt, formę i czas doręczenia.

2. Jeżeli pismo przeznaczone do doręczenia przesłano w dwóch egzemplarzach, należy potwierdzenie odbioru lub poświadczenie umieścić na jednym z tych egzemplarzy lub do niego dołączyć.

Artykuł 21.

Każda Strona umawiająca się może na obszarze drugiej Strony wykonywać doręczenia bezpośrednio przez pocztę, a dla własnych obywateli także przez dyplomatycznych lub konsularnych zastępców.

III. Załatwianie odezw rekwizycyjnych.

Artykuł 22.

1. Władza sądowa, do której skierowano rekwizycję, winna przy jej wykonaniu użyć takich samych środków przymusowych, jak przy załatwianiu rekwizycji własnych władz albo wniosku przedstawionego w tym samym celu przez stronę interesowaną.

2. Władzę wzywającą należy na jej żądanie zawiadomić o czasie i miejscu wykonania żądanej czynności, aby strona interesowana mogła być przy tem obecna.

Artykuł 23.

1. Wykonania rekwizycji można odmówić, jeżeli wykonanie żądanej czynności w pań-

do úkolů soudní pravomoci, aneb má-li stát ten za to, že je s to ohroziti jeho práva výsostní nebo jeho bezpečnost.

2. Zaslání spisů i jiných listin lze mimo to odepřiti též, je-li jich potřebí u dožádaného soudu neb jsou-li proti němu ze zvláštních důvodů závažné pochyby a ministerstvo spravedlnosti dožádaného státu odmítnutí potvrdí.

Informace právní.

Článek 24.

1. Ministerstvo spravedlnosti jedné smluvní strany dodá k žádosti soudních úřadů druhé smluvní strany informace o právu platném na území svého státu.

2. V žádosti bude přesně vylíčiti právní otázku, v níž informace má býti udělena.

Hlava sedmá.

Listiny.

Listiny soudní a jim na roveň postavené.

Článek 25.

1. Listiny vystavené soudy jedné strany neb před nimi zřízené a opatřené úředním razítkem, jichž má býti použito na území druhé strany, není třeba ověřiti (legalisovati).

2. Totéž platí

a) o listinách úřadů knihovních a depositních, pokud úřady ty nespádají mezi úřady uvedené již v odst. 1.;

b) o směnečných protestech u notářů, kancelářských úředníků (soudních tajemníků) a soudních vykonavatelů.

Článek 26.

Listiny vystavené notářem, soudním vykonavatelem nebo jiným u soudu k tomu zmocněným úředníkem nebo před nimi zřízené, vyjímajíc směnečné protesty (článek 25, odst. 2., lit. b) nutno ověřiti, má-li jich býti použito na území druhé strany. Ověří je předseda sborového soudu první stolice, v jehož obvodu má své úřední sídlo notář, soudní vykonavatel nebo zmíněný úředník.

stwie wezwanem nie należy do zakresu działania władzy sądowej albo jeżeli załatwienie rekwizycji mogłoby według zapatrywania państwa wezwanego naruszyć jego prawa zwierzchnicze lub bezpieczeństwo.

2. Przesłania akt i innych dokumentów można nad to odmówić, jeżeli są one potrzebne w sądzie wezwanym, albo jeżeliby z innych ważnych powodów zachodziły w tym względzie szczególniejsze wątpliwości, a Ministerstwo Sprawiedliwości Państwa wezwanego odmowę zatwierdzi.

Wyjaśnienia o prawie.

Artykuł 24.

1. Ministerstwo Sprawiedliwości jednej Strony będzie na żądanie władz sądowych drugiej Strony udzielało wyjaśnień co do prawa obowiązującego na obszarze jego państwa.

2. W rekwizycji takiej należy dokładnie określić kwestję prawną, w której wyjaśnienie ma być udzielone.

Tytuł siódmy.

O dokumentach.

Dokumenty sądowe.

Artykuł 25.

1. Dokumenty sporządzone lub wystawione przez sądy jednej Strony a zaopatrzone pieczęcią urzędową nie potrzebują do użycia ich na obszarze drugiej Strony uwierzytelnienia (legalizacji).

2. To samo odnosi się:

a) do dokumentów urzędów ksiąg gruntowych i urzędów depozytowych, o ileby urzędy te nie należały do władz wymienionych już w ustępie 1;

b) do protestów wekslowych notariuszy, sekretarzy sądowych (urzędników kancelaryjnych) i komorników sądowych.

Artykuł 26.

Dokumenty sporządzone lub wystawione przez notariusza, komornika lub innego urzędnika, który w sądzie do tego jest upoważniony, wyjąwszy protesty wekslowe (art. 25, ustęp 2. litera b), winny być uwierzytelnione, jeżeli mają być użyte na obszarze drugiej Strony. Uwierzytelnienia dokonuje Prezes Sądu Okręgowego, w którego okręgu notariusz, komornik lub urzędnik ma swą siedzibę urzędową.

Listiny soukromé.

Článek 27.

1. Ustanovení článku 25. nebo 26. platí obdobně o listinách soukromých, jejichž podpis jest ověřen soudem, notářem nebo kancelářským úředníkem (soudním tajemníkem).

2. Ověření dokazuje však toliko, že podpis pochází od vystavitele.

Listiny úřadů správních.

Článek 28.

1. Listiny vystavené, zřízené neb ověřené na území jedné strany ústředním neb jiným jemu na roveň postaveným úřadem správním a opatřené jeho úředním razítkem nepotřebují ověření (legalisace), má-li jich býti použito na území strany druhé. Seznam těchto úřadů jest připojen k dodatkovému protokolu této smlouvy, může však po dohodě obou ministerstev spravedlnosti býti změněn nebo doplněn, což bude veřejně vyhlášeno.

2. Listiny vystavené, zřízené neb ověřené jiným správním úřadem ověřiti jest oním z úřadů v seznamu tom uvedených, který je tomuto úřadu nadřízen.

Listiny matriční.

Článek 29.

1. Listin zřízených na podkladě úředních občanských matrik matričním úředníkem jedné strany může býti použito na území strany druhé, jsou-li ověřeny příslušným soudem nebo správním úřadem první stolice, kterému přísluší dozor nad matričním úředníkem.

2. Výtahy z knih církevních, týkající se osobního stavu a opatřené kostelním razítkem, pokud nespádají již pod ustanovení odst. 1., třeba ověřiti soudem pro dotýcnou církevní správu místně příslušným nebo jedním z ústředních úřadů uvedených v článku 28., odst. 1., a opatřiti osvědčením, že výtah pořízen byl osobou k tomu oprávněnou.

Ověření opisu listin.

Článek 30.

1. Ověřené opisy listin, kterých má býti použito na území druhé strany, pořídí týž

Dokumenty prywatne.

Artykuł 27.

1. Przepisy art. 25. i 26. należy odpowiednio stosować do dokumentów prywatnych, na których podpis jest uwierzytelniony przez sąd, notariusza lub sekretarza sądowego (urzędnika kancelaryjnego).

2. Uwierzytelnienie służy jednak tylko jako dowód, że podpis pochodzi od wystawcy.

Dokumenty władz administracyjnych.

Artykuł 28.

1. Dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na obszarze jednej Strony przez najwyższą lub inną centralną władzę administracyjną i zaopatrzone jej pieczęcią urzędową, nie potrzebują uwierzytelnienia (legalizacji) do użycia ich na obszarze drugiej Strony. Wykaz tych władz dołączony jest do protokołu dodatkowego do niniejszej umowy, może być jednak za zgodą obu Ministerstw Sprawiedliwości zmieniony lub uzupełniony, co będzie publicznie ogłoszone.

2. Dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione przez inną władzę administracyjną, winny być uwierzytelnione przez jedną z wymienionych w wykazie władz, która jest przełożoną tamtej władzy.

Akty stanu cywilnego.

Artykuł 29.

1. Dokumenty wystawione na podstawie urzędowych rejestrów stanu cywilnego przez urzędnika stanu cywilnego jednej Strony, mogą być użyte na obszarze drugiej Strony, o ile są uwierzytelnione przez właściwy sąd lub przez właściwą władzę administracyjną pierwszej instancji, która jest powołaną do wykonywania nadzoru nad urzędnikiem stanu cywilnego.

2. Wyciągi z ksiąg kościelnych, dotyczące stanu cywilnego, zaopatrzone pieczęcią kościelną a nie objęte przepisem ustępu 1, winny być uwierzytelnione przez sąd miejscowo właściwy dla odnośnego zarządu kościelnego lub przez jedną z wymienionych w art. 28, ust. 1 władz centralnych i zaopatrzone poświadczeniem, że wystawca wyciągu jest uprawniony do udzielenia tegoż.

Odpisy.

Artykuł 30.

1. Wierzytelne odpisy dokumentów, służące do użyciu na obszarze drugiej Strony, winny

úřad, který listinu tu vystavil, neb před nímž byla zřízena. Kde články 26. až 29. předpisují zvláštní způsob ověření, jest jej zachovati také ohledně ověření opisů.

2. Není-li již úřadu, který listinu vystavil, nebo před kterým byla zřízena, náleží ověřiti opis onomu úřadu, který se stal příslušným místo něho.

3. Nebylo-li by ani takového úřadu, sluší ověřiti opis ministerstvu vnitra a v Československé republice po případě úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska.

Hlava osmá.

Sdělení opisů z matrik.

Článek 31.

1. Matriční úřady zašlou ku požádání soudních úřadů druhé smluvní strany bezplatně ověřené opisy nebo takové výpisy listů rodných, snubních a úmrtních, jakož i listin o legitimaci nemanželských dětí.

2. Byly-li opisy neb výpisy takové požadovány pro osoby soukromé, budou bezplatně vyhotoveny a zaslány jen tehdy, jde-li o stranu chudou, jejíž chudoba potvrzena jest příslušným místním úřadem.

ODDÍL II.

VĚCI TRESTNÍ.

Hlava první.

Vydávání zločinců.

Trestné činy odůvodňující vydání.

Článek 32.

Smluvní strany se zavazují, že si k žádosti navzájem vydají osoby, které, jsouc stíhány nebo odsouzeny soudem druhé strany smluvní pro činy, jež dle zákonů státu jak dožadujícího, tak i dožadovaného, byť i platny byly jen v některé části jeho, jsou trestny jako zločiny nebo přečiny, nacházejí se na území druhé strany smluvní.

Nevydání vlastních příslušníků.

Článek 33.

1. Československá republika nevdá vlastních státních příslušníků, republika Polská nevdá vlastních státních příslušníků ani státních příslušníků svobodného města Gdańska.

być sporządzone przez tę samą władzę, która dokument sporządziła lub wystawiła. Jeżeli art. 26. do 29. przepisują szczególny sposób uwierzytelnienia, natenczas należy go zastosować również do wierzytelnych odpisów.

2. Jeżeli władza, która dokument sporządziła lub wystawiła, już nie istnieje, uwierzytelnienie odpisu winna dokonać władza w miejsce tamtej właściwa.

3. Gdyby i taka władza nie istniała, uwierzytelnienie należy do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych a w Republice Czeskosłowackiej ewentualnie także do Urzędu Ministra upewnomocnionego do Zarządu Słowaczyną.

Tytuł ósmy.

Udzielanie odpisów z aktów stanu cywilnego.

Artykuł 31.

1. Urzędy stanu cywilnego będą na żądanie władz sądowych drugiego państwa przysyłały im bezplatnie odpisy lub wyciągi z aktów urodzenia, ślubu i śmierci, oraz aktów legitymacji dzieci nieślubnych.

2. Jeżeli takich odpisów lub wyciągów żądano dla osoby prywatnej, sporządza się je i przysyła im bezplatnie tylko wówczas, gdy chodzi o osobę ubogą, której ubóstwo zostało potwierdzone przez właściwą władzę miejscową.

ROZDZIAŁ II.

SPRAWY KARNE.

Tytuł pierwszy.

Wydawanie przestępców.

Przestępstwa uzasadniające wydanie.

Artykuł 32.

Strony zawierające umowę zobowiązują się na wezwanie wydawać sobie wzajemnie znajdujące się na ich obszarze osoby ścigane lub skazane przez sądy drugiej Strony za czyny karygodne, które według ustaw państwa wzywającego i wezwanego — obowiązujących chociażby tylko w jednej ich dzielnicy — zagrożone są karą jako zbrodnie lub występki.

Wyjątek co do własnych obywateli.

Artykuł 33.

1. Rzeczpospolita Polska nie wydaje obywateli własnych tudzież obywateli Wolnego Miasta Gdańska. Republika Czeskosłowacka nie wydaje własnych obywateli.

2. Podala-li osoba požadovaná dříve, než došlo dožádání za její vydání, u strany dožádané žádost za udělení státního občanství, může vyřízení žádosti za vydání býti odročeno až do konečného vyřízení žádosti za udělení státního občanství.

Pro které činy nenastane vydání.

Článek 34.

1. Vydání je nepřipustno:

a) pro činy, které jsou trestny toliko dle trestních zákonů vojenských;

b) pro trestné činy politické nebo činy s nimi související; za trestný čin politický nebude však pokládán útok na život hlavy kteréhokoli státu;

c) pro činy trestné výlučně dle zákonů o tisku;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým nebo jiným zákonům finančním.

2. Zdali trestné činy zmíněné shora pod a) až c) mají povahu tam uvedenou, posoudí výhradně strana dožádaná.

Výjimky vzhledem k příslušnosti vlastních úřadů.

Článek 35.

Vydání je dále nepřipustno,

a) je-li stíhání trestného činu, o nějž jde, vyhrazeno dle zákonů státu dožádaného výlučně jeho vlastnímu soudnictví;

b) jestliže pro týž trestný čin konalo se proti osobě požadované na území strany dožádané trestní řízení a skončilo rozsudkem nebo jiným způsobem, leč že by tu byly podmínky, za kterých dle zákonů státu dožádaného přípustna jest obnova trestního řízení. Rozsudek osvobozující neb zastavení řízení nebrání však vydání, bylo-li na ně uznáno jedině proto, že trestný čin spáchán byl v cizině.

Článek 36.

Vydání lze odepřít, jestliže proti osobě požadované koná se na území strany dožádané řízení trestní pro týž čin trestný.

2. Jeżeli przed nadejściem żądania wydania osoba wymieniona w tem żądaniu podała u Strony wezwanej prośbę o nadanie jej obywatelstwa, natenczas załatwienie żądania można odłożyć aż do ostatecznego załatwienia prośby o nadanie obywatelstwa.

Wyjątki co do niektórych przestępstw.

Artykuł 34.

1. Wydanie jest niedopuszczalne:

a) z powodu czynów karygodnych, zagrożonych karą tylko w wojskowych ustawach karnych;

b) z powodu przestępstw politycznych lub przestępstw pozostających z nimi w związku; za przestępstwo polityczne nie będzie jednak uważany zamach na życie naczelnika jakiegokolwiek państwa;

c) z powodu czynów, które ulegają karze wyłącznie według ustaw prasowych;

d) z powodu wykroczeń przeciw ustawom celnym, podatkowym lub innym ustawom skarbowym.

2. Strona wezwana osądza sama, czy istnieją znamiona przewidziane wyżej pod a) do c).

Wyjątki ze względu na własne postępowanie.

Artykuł 35.

Ponadto wydanie nie nastąpi:

a) jeżeli ściganie z powodu tego czynu według ustaw państwa wezwanego zastrzeżone jest wyłącznie własnemu sądownictwu;

b) jeżeli na obszarze Strony wezwanej przeciw osobie, wymienionej we wniosku o wydanie, z powodu tego samego przestępstwa toczyło się postępowanie karne i zostało zakończone wyrokiem lub w inny sposób — chyba, że zachodzą warunki, pod którymi według ustaw państwa wezwanego dopuszczalne jest wznowienie postępowania karnego. Wyrok uwalniający lub umorzenie postępowania nie są jednak przeszkodą w wydaniu, jeżeli takie orzeczenie zapadło tylko z powodu, że przestępstwo popełniono zagranicą.

Artykuł 36.

Wydania można odmówić, jeżeli przeciw osobie, której wydania zażądano, na obszarze Strony wezwanej toczy się postępowanie karne z powodu tego samego przestępstwa.

Promlčení.

Článek 37.

Vydání lze odepřít, je-li trestný čin nebo výkon uloženého trestu dle zákonů platných ve všech částech oblasti strany dožádané již promlčen.

Odročení vydání.

Článek 38.

Je-li osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, stíhána nebo odsouzena na území strany dožádané pro jiný trestný čin, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, lze vydání odročit do té doby, kdy řízení již zahájené bude ukončeno, trest odpykán nebo prominut. Nicméně bude o vydání rozhodnuto co nejdříve.

Dožádání o vydání z různých stran.

Článek 39.

Žádá-li za vydání pro týž neb pro různé činy trestné současně několik států, zůstaveno je straně dožádané, které z těchto žádostí vyhoví.

Meze stíhání osoby vydané.

Článek 40.

1. Osobu již vydanou bude lze stíhati nebo odsouditi aneb vydati jinému státu pro trestný čin spáchaný před vydáním jen tehdy, bylo-li povoleno vydání nebo předání třetímu státu pro tento trestný čin.

2. Pro jiné trestné činy lze osobu vydanou stíhati nebo dále vydati jen tehdy,

a) jestliže strana, která pachatele vydala, dodatečně k tomu svolí. Svolení toho nelze odepřít, jestliže by také pro tento trestný čin ve smyslu této smlouvy bylo bývalo vydání povoliti;

b) projevila-li osoba vydaná svůj souhlas v soudním protokolu. Smluvní straně, která ji vydala, zaslán bude ověřený opis tohoto protokolu.

3. Neopustila-li vydaná osoba vlastní vinou území státu, jemuž byla vydána, do jednoho měsíce ode dne, kdy trestní řízení pro čin, pro nějž byla vydána, bylo ukončeno, nebo trest odpykán neb prominut, nebo vrátila-li se tam dobrovolně, lze ji soudně stíhati nebo

Przedawnienie.

Artykuł 37.

Wydania można odmówić, jeżeli według ustaw obowiązujących we wszystkich dzielnicach Strony wezwanej czyn karygodny lub wykonanie kary uległo przedawnieniu.

Wstrzymanie wydania.

Artykuł 38.

Jeżeli osoba, której wydania zażądano, na obszarze Strony wezwanej z powodu innego przestępstwa jest ścigana lub zasądzona albo jest tam uwięziona z innej przyczyny, natenczas można wstrzymać wydanie aż do ukończenia wdrożonego postępowania i wykonania lub darowania kary. Mimo to o wydaniu należy orzec jak najrychlejš.

Zbieg wniosków ekstradycyjnych.

Artykuł 39.

Jeżeli kilka państw żąda równocześnie wydania pewnej osoby z powodu tego samego lub z powodu różnych czynów karygodnych, natenczas pozostawione jest uznaniu Strony wezwanej, któremu z tych żądań zadość uczynić.

Zakres ścigania wydanego.

Artykuł 40.

1. Osobę wydaną wolno z powodu czynu karygodnego popełnionego przed wydaniem ścigać, skazać lub wydać trzeciemu państwu tylko o tyle, o ile z powodu tego czynu zgodzono się na wydanie lub na dalsze wydanie trzeciemu państwu.

2. Osobę wydaną można ścigać lub dalej wydać za inne przestępstwa tylko wtedy:

a) jeżeli Strona, która przestępcę wydała, na to dodatkowo zezwoli, przyczem zezwolenia nie może odmówić, jeżeli wydanie także z powodu tego czynu karygodnego w myśl tej umowy musiałyby być dozwolone;

b) jeżeli osoba wydana wyrazi do protokołu sądowego swą zgodę na to, Stronie, która przestępcę wydała, należy przesłać uwierzytelniony odpis tego protokołu.

3. Jeżeli osoba wydana w ciągu miesiąca od chwili, kiedy z powodu czynu, za który ją wydano, postępowanie karne przeciw niej ukończono lub karę wykonano lub darowano, z własnej winy nie opuści obszaru Państwa, któremu ją wydano, albo jeżeli osoba wydana

vykonati trest také pro takové trestné činy, na které se vydání nevztahovalo.

Žádost o vydání.

Článek 41.

1. Žádost o vydání podá ministerstvo spravedlnosti (jde-li o osoby, stíhané vojenskými soudy, nejvyšší vojenská soudní správa) dožadujícího státu přímo u ministerstva spravedlnosti strany dožádané.

Žádost o vydání a přílohy její jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) strany dožadující.

2. Žádosti o vydání připojiti jest soudní zatykač na osobu požadovanou nebo pravoplatný rozsudek proti ní vydaný. V těchto listinách naznačiti jest povahu trestného činu, pro nějž bylo žádáno o vydání, s popisem činu a s poukazem k trestním předpisům, jichž bude použiti. Jde-li o trestné činy proti majetku, buďž pokud možno udána výše škody skutečně způsobené nebo zamýšlené. Pokud zmíněné okolnosti z uvedených listin nejsou zřejmy, nutno přiložiti k nim další soudní listinu, která obsahuje scházející údaje.

3. Uvedené listiny budou vyhotoveny ve formě předepsané pro dožadující stranu, opatřeny úředním razítkem a připojeny v prvopisu nebo ověřeném opisu.

4. Znění trestních předpisů, jichž bude použiti, jest připojiti v ověřeném opise.

5. Žádosti připojiti jest, pokud možno, též popis osoby požadované, její podobiznu a kterékoli jiné údaje způsobilé k zjištění její totožnosti.

Dodatečná objasnění.

Článek 42.

1. Je-li pochybno, zda jsou tu podmínky vydání uvedené v této smlouvě, bude dožadující strana dodatečně požádána o případná objasnění.

2. Byla-li stíhaná osoba následkem žádosti o vydání vzata do vazby, bude lze ji propustiti, nedojde-li objasnění toto do šesti neděl ode dne, kdy dožádání o objasnění bylo ode-

dobrowolnie tam powróci, natenczas sądowe ściganie i wykonanie kary dopuszczalne jest także z powodu takich czynów karygodnych, do których wydanie się nie odnosiło.

Wniosek o wydanie.

Artykuł 41.

1. Wniosek o wydanie złoży Ministerstwo Sprawiedliwości (zaś co do osób poszukiwanych przez sądy wojskowe, najwyższy wojskowy zarząd sprawiedliwości) Państwa proszącego — wprost w Ministerstwie Sprawiedliwości Państwa wezwanego.

Wniosek o wydanie wraz z załącznikami należy sporządzić w języku państwowym (oficjalnym) Strony wzywającej.

2. Do wniosku o wydanie należy dołączyć sędziowski nakaz aresztowania osoby, której wydania żąda się, albo prawomocny przeciw niej wydany wyrok. W dokumentach tych winno być określone przestępstwo, z powodu którego żąda się wydania, z przedstawieniem stanu rzeczy i powołaniem przepisów karnych, które mają być zastosowane. Przy przestępstwach przeciw własności należy, o ile możliwości, podać wysokość wyrządzonej lub zamierzzonej szkody. Jeżeli powyższe okoliczności nie wynikają ze wspomnianych dokumentów, należy dołączyć dalsze pismo sądowe, które zawiera okoliczności brakujące.

3. Wymienione pisma należy sporządzić w formie przepisanej dla Strony wzywającej, zaopatrzyć w pieczęć urzędową i dołączyć w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie.

4. Brzmienie przepisów karnych, które mają być zastosowane, należy również dołączyć w uwierzytelnionym odpisie.

5. We wniosku należy, o ile możliwości, zamieścić również opis osoby, której wydania się żąda, dołączyć jej fotografię oraz przytoczyć inne okoliczności, mające znaczenie dla stwierdzenia jej tożsamości.

Dodatkové wyjaśnienia.

Artykuł 42.

1. W razie wątpliwości, czy zachodzą warunki wydania przewidziane w niniejszej umowie, należy zażądać od Strony wzywającej dodatkowych wyjaśnień.

2. Jeżeli ściganą osobę z powodu wniosku o jej wydanie aresztowano, można ją wypuścić na wolność, skoro w ciągu 6 tygodni po wysłaniu pisma żądającego wyjaśnień przez Mi-

sláno ministerstvem spravedlnosti státu o vydání dožadáného.

Opatření k zajištění vydání.

Článek 43.

Jakmile dojde žádost o vydání, předsevzata bude neprodleně vše, čeho jest třeba k jeho zabezpečení, leč že by se vydání jevilo předem nepřipustno.

Prozatímní zatčení.

Článek 44.

1. Osoba stíhaná bude, ačli vydání nejeví se předem nepřipustno, ještě než dojde žádost o vydání, prozatímně zatčena, bylo-li o to žádáno s odvoláním na soudní zatykač nebo pravoplatný rozsudek a současně trestný čin udán.

2. Žádost ta může býti podána soudem nebo státním zastupitelstvím strany dožadující ať písemně ať telegraficky přímo u příslušných úřadů strany dožadané.

3. I když takováto žádost podána nebyla, jest prozatímně zatknouti osobu, která ku přání druhé strany byla stíhána v policejním listě státu, na jehož území byla vypátrána.

Článek 45.

1. Den prozatímního zatčení (článek 44.) a místo vazby budou úřadu dožadujícímu nebo stíhajícímu, jakož i vlastnímu ministerstvu spravedlnosti neprodleně a přímo oznámeny.

2. Osoba prozatímně zatčená bude propuštěna na svobodu, nedojde-li zatykač nebo trestní rozsudek onoho úřadu, u něhož jest osoba ta ve vazbě, nejpozději do 14 dnů ode dne zatčení. Jde-li však o zločince zvláště nebezpečné, lze prodloužit vazbu o dalších 14 dní.

3. Ministerstvo spravedlnosti smluvní strany, která provedla zatčení, může naříditi propuštění prozatímně zatčené osoby, nedošla-li ho během 6 týdnů ode dne zatčení žádost o vydání.

Sdělování výsledků trestního řízení.

Článek 46.

Smluvní strana, které osoba stíhaná byla vydána, zpraví vydávající stranu k její žádosti o konečném výsledku trestního řízení.

nisterstwo Sprawiedliwości Strony wezwanej potrzebne wyjaśnienia nie nadejdą.

Zabezpieczenie wydania.

Artykuł 43.

O ile wydanie nie przedstawia się z góry jako niedopuszczalne, należy niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o wydanie zarządzić środki potrzebne do zabezpieczenia wydania.

Przytrzymanie tymczasowe.

Artykuł 44.

1. Osobę ściganą należy nawet przed otrzymaniem wniosku o wydanie tymczasowo przytrzymać, jeżeli tego zażądano z powołaniem się na sędziowski nakaz aresztowania lub prawomocny wyrok i wymieniono rodzaj czynu karygodnego, a wydanie nie przedstawia się z góry jako niedopuszczalne.

2. Sądy i urzędy prokuratorskie Strony wzywającej mogą wniosek taki przesłać na piśmie lub telegraficznie bezpośrednio do właściwych władz Strony wezwanej.

3. Także i bez takiego wniosku należy zarządzić tymczasowo przytrzymanie osoby wysłędzonej w państwie, w którego dzienniku policyjnym zamieszczono o niej ogłoszenie na żądanie drugiego państwa.

Artykuł 45.

1. O dniu tymczasowego przytrzymania (art. 44.) oraz o miejscu aresztu należy niezwłocznie i bezpośrednio zawiadomić władzę wzywającą lub ścigającą tudzież własne Ministerstwo Sprawiedliwości.

2. Osobę tymczasowo przytrzymaną należy wypuścić na wolność, jeżeli najpóźniej w przeciągu 14 dni od dnia przytrzymania nie nadejdzie nakaz aresztowania lub wyrok karny do władzy, w której areszcie dana osoba się znajduje. Jeżeli jednak chodzi o szczególnie niebezpiecznych zbrodniarzy, można przytrzymanie przedłużyć o dalszych dni 14.

3. Ministerstwo Sprawiedliwości tej Strony, która dokonała przytrzymania, może zarządzić uwolnienie osoby tymczasowo przytrzymanej, jeżeli w przeciągu 6 tygodni od dnia przytrzymania nie otrzyma wniosku o wydanie.

Zawiadomienie o wyniku postępowania karnego.

Artykuł 46.

Strona, której przestępce wydano, winna Stronę wydającą na jej żądanie zawiadomić o ostatecznym wyniku postępowania karnego.

Průvoz.

Článek 47.

1. K žádosti jedné strany smluvní povolí strana druhá průvoz osoby, která vydána byla straně dožadující od jiného státu, vlastním územím.

2. O průvozu platí obdobně předpisy článků 33. až 37. a 41., odstavce 1. až 3., o vydání.

Hlava druhá.

Právní pomoc ve věcech trestních.

Prímý styk.

Článek 48.

Smluvní strany poskytnou si k dožádání navzájem právní pomoc ve věcech trestních, a to přímým stykem mezi soudními úřady. Zejména dají navzájem doručiti spisy týkající se trestního řízení včetně rozsudků a budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech osob obviněných, svědků a znaleců, soudní ohledání, prohlídku i zabavení věcí, a předávati sobě spisy a věci, mající vztah k trestnímu řízení.

Článek 49.

Vydání věcí doličných.

1. Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem věci, jichž obviněný nabyl trestným činem, jakož i věci, které slouží k provedení důkazů, byť i podléhaly zabavení, zkáze nebo propadnutí; vydávající úřad může si vyhraditi, že věci ty budou mu co nejdříve vráceny.

2. Byly-li věci takové vyžádány vzhledem ku vydání nebo průvozu zločince, budou předány, pokud možno, současně s jeho vydáním nebo průvozem.

Článek 50.

O právní pomoci ve věcech trestních platí obdobně předpisy článku 13., odst. 3., 14. až 16., 18. až 20. a článku 23.

Kdy lze odepřít právní pomoc.

Článek 51.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odepřít v těch případech, kde by dle ustanovení

Przewiezienie.

Artykuł 47.

1. Na żądanie jednej Strony zezwoli druga Strona na przewiezienie przez swój obszar osoby, którą trzecie państwo wydało państwu wzywającemu.

2. W tym wypadku stosują się odpowiednio przepisy artykułu 33 do 37 i 41, ust. 1 do 3 w przedmiocie wydania.

Tytuł drugi.

Pomoc prawna w sprawach karnych.

Bezpośrednia korespondencja.

Artykuł 48.

Strony umawiające się będą sobie wzajemnie na żądanie udzielały pomocy prawnej w sprawach karnych, przyczem władze sądowe będą się porozumiewały bezpośrednio. W szczególności będą one wzajemnie doręczały pisma odnoszące się do postępowania karnego, nie wyłączając wyroków, przeprowadzały czynności śledcze, jak badanie obwinionych, świadków i biegłych, naocznie sądową, rewizję i zajęcie przedmiotów, oraz będą wydawały sobie wzajemnie akta i przedmioty odnoszące się do postępowania karnego.

Artykuł 49.

Wydanie dowodów rzeczowych.

1. Władze obu Stron umawiających się będą sobie wzajemnie wydawały przedmioty, które obwiniony nabyl przez czyn karygodny oraz przedmioty potrzebne do celów dowodowych, chociażby te przedmioty podlegały konfiskacie, zepsuciu lub uznaniu za przepadłe; władza wydająca może sobie zastrzec rychły zwrot tych przedmiotów.

2. Jeżeli wydania takich przedmiotów żądano przy sposobności wydania lub przewiezienia przestępcy, to winno ono nastąpić o ile możliwości przy wykonaniu tej czynności.

Artykuł 50.

Do pomocy prawnej w sprawach karnych stosują się odpowiednio przepisy art. 13., ust. 3., art. 14. do 16., art. 18. do 20. i art. 23. niniejszej umowy.

Odmowa pomocy prawnej.

Artykuł 51.

Pomocy prawnej w sprawach karnych można odmówić w tych wypadkach, w któ-

této smlouvy nebylo povinnosti k vydání stíhaného.

Obeslání do ciziny.

Článek 52.

1. Svědek nebo znalec, kterékoli státní příslušnosti, který na obsílku jemu doručenou úřady dožádané strany dostaví se dobrovolně před soudní úřady státu dožadujícího, nesmí tu býti stíhán pro trestný čin dříve spáchaný ani zatčen z jiného právního důvodu dříve vzniklého. Uvedené osoby pozbudou však této výhody, neopustí-li z vlastní viny během tří dnů po výslechu území státu je obeslavšího.

2. V žádosti za doručení obsílky osobám uvedeným v předcházejícím odstavci, která nesmí obsahovati kteroukoli vyhrůžku pro případ, že by se nedostavily, nutno uvéstí peníz, který dožadující strana zaplatí na úhradu cesty a pobytu. Dožadující úřad zašle současně s dožádáním přiměřenou zálohu pro osobu obeslanou.

3. Je-li osoba obeslaná ve vazbě na území státu dožádaného, lze žádati ministerstvo spravedlnosti tohoto státu o dočasné její dodání se závazkem, že bude co nejdříve nazpět poslána. Dodání její jest přípustno, jen pokud mu sama výslovně neodporuje.

Hlava třetí.

Sdělování odsouzení a výtahů z rejstříků.

Článek 53.

1. Obě strany budou si navzájem sdělovati opisy trestních lístků nebo výtahy z pravoplatných rozsudků odsuzujících, pokud budou se týkati příslušníků druhé strany smluvní a pokud podle předpisů platných pro soud rozsudek vydavší zapisovány bývají do trestního rejstříku. Rovněž budou sobě sdělovati vyrozumění o dalších rozhodnutích, jež by se mohla týkati takových rozsudků a jež bývají zapisována do trestního rejstříku.

2. Tyto opisy a výtahy budou zasílány úřadu trestního rejstříku druhé strany, a nebude-li úřad tento znám, ministerstvu spravedlnosti této strany.

rych według postanowień niniejszej umowy niema obowiązku wydawania przestępców.

Wezwanie świadka za granicą.

Artykuł 52.

1. Świadek lub biegły, bez względu na to, jakiego państwa jest obywatelem, który na wezwanie doręczone mu przez władze Strony wezwanej stawia się dobrowolnie przed władzami sądowymi państwa wzywającego, nie może być tam ścigany za poprzednio popełniony czyn karygodny ani aresztowany z innej przyczyny prawnej przedtem powstałej. Jeżeli świadek lub biegły w przeciągu trzech dni po przesłuchaniu z własnej winy nie opuści obszaru Strony wzywającej, natenczas traci powyższe przywileje.

2. W odezwie o doręczenie wezwania osobom wymienionym w poprzednim ustępie, które nie może zawierać żadnego rygoru na wypadek niestawiennictwa, należy wymienić sumę, którą Strona wzywająca wypłaci tytułem zwrotu kosztów podróży i pobytu. Władza wzywająca winna wraz z odezwą nadesłać odpowiednią zaliczkę dla osoby wezwanej.

3. Jeżeli osoba wezwana na obszarze państwa wezwanego jest uwięziona, można prosić Ministerstwo Sprawiedliwości tego państwa o dostawienie jej na pewien czas, przyczem należy się zobowiązać do jak najszybszego jej odesłania. Takie dostawienie jest dopuszczalne, o ile osoba aresztowana temu wyraźnie się nie sprzeciwia.

Tytuł trzeci.

Zawiadomienia o skazaniu i wiadomości z rejestru karnego.

Artykuł 53.

1. Obie Strony będą sobie wzajemnie przysyłały odpisy karty karnej lub wyciągi z prawomocnych wyroków skazujących, które dotyczą obywateli drugiej Strony i wedle przepisów obowiązujących w sądzie orzekającym są wpisywane do rejestru karnego. Nadto będą sobie obie Strony przysyłały zawiadomienia o dalszych orzeczeniach, odnoszących się do takich wyroków, o ile orzeczenia te notowane są również w rejestrze karnym.

2. Wspomniane odpisy i wyciągi, przesyłane będą do władzy prowadzącej w drugim państwie rejestr karny, a gdyby ta władza nie była znana, do Ministerstwa Sprawiedliwości tego państwa.

Článek 54.

1. Obě strany vydají si k dožádání zprávy z trestního rejstříku.

2. O tom, kam zasílají dožádání o tyto zprávy, platí ustanovení článku 53., odst. 2.

Hlava čtvrtá.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 55.

1. Výlohy, způsobené dožádáním za vydání nebo za jinou právní pomoc ve věcech trestních, ponese strana dožádaná, pokud vzešly na jejím území.

2. Toliko výlohy, které vzešly následkem dožádání o dobrozdání znaleců a fakult vysokých škol, jakož i obesláním osoby, která jest ve vazbě na území státu dožádaného (článek 52., odst. 3.), a náklady průvozu osoby stíhané (článek 47.), hrazeny budou státem dožadujícím.

3. Strana vydávající může kromě toho požadovati, aby byly vymoženy a jí zaslány výlohy vydání v tom případě, že by stát, který o vydání žádal, vymohl na odsouzení útraty trestního řízení.

Hlava pátá.

Postih.

Rozsah práva postihu.

Článek 56.

1. Organové bezpečnostní služby mohou, je-li nebezpečí v prodlení, pronásledovati postihem zločince na útěku z území jednoho státu do území státu druhého a pátrati tam po jejich stopách ihned, jakmile trestný čin byl spáchán, nebo pachatel odkryt. Mohou osoby stíhané na území druhého státu zadržeti a odníti jim nástroje upotřebené k činu, jakož i všechny předměty, sloužící k jich usvědčení.

2. Provéstí samostatně domovní prohlídky nejsou stíhající orgány oprávněny.

3. Stíhající orgány mohou po dobu postihu nositi služební výzbroj a jí použití v případě nutné obrany.

Místní omezení postihu.

Článek 57.

1. Pronásledovati po rozumu článku 56., odst. 1., lze na území druhého státu jen až do

Artykuł 54.

1. Obie Strony będą sobie na żądanie udzielały wiadomości z rejestru karnego.

2. Pod względem przesyłania wniosków o udzielenie takich wiadomości obowiązuje przepis ust. 2 Art. 53.

Tytuł czwarty.

Koszty pomocy prawnej w sprawach karnych

Artykuł 55.

1. Koszty wynikłe wskutek żądania wydania lub udzielenia innej pomocy prawnej w sprawach karnych ponosi Strona wezwana, o ile powstały na jej obszarze.

2. Jedynie wydatki, poczynione wskutek żądania opinii biegłych lub fakultetu wyższej szkoły oraz wskutek dostawienia osoby przebywającej w areszcie na obszarze państwa wezwanego (art. 52., ust. 3), jak niemniej koszty przewiezienia przestępcy (art. 47.) ponosi państwo wzywające.

3. Strona wydająca może nadto zażądać ściągnięcia i nadesłania kosztów wydania na wypadek, jeżeliby Strona wzywająca własne koszta postępowania karnego ściągnęła od zażądanego.

Tytuł piąty.

Pościg.

Zakres prawa pościgu.

Artykuł 56.

1. Organom służby bezpieczeństwa wolno, jeżeli zwłoka grozi niebezpieczeństwem, ścigać uchodzących zbrodniarzy oraz śledzić za nimi bezpośrednio po spełnieniu czynu karygodnego lub po wykryciu sprawcy — w drodze pościgu z obszaru jednej Strony na obszar drugiej Strony. Organa te mogą osobę ściganą na obszarze drugiej Strony przytrzymać i odebrać jej narzędzia użyte przy spełnieniu przestępstwa oraz wszelkie inne przedmioty służące do celów dowodowych.

2. Do samoistnego dokonywania rewizji domowej organa ścigające nie są uprawnione.

3. Organa ścigające mają prawo podczas pościgu nosić broń służbową i w razie koniecznej obrony zrobić z niej użytek.

Terytorjalne ograniczenie pościgu.

Artykuł 57.

1. Ściganie przestępcy stosownie do ust. 1. art. 56. na obszarze drugiego państwa dozwolone.

místa, ve kterém pronásledující orgán ve směru postihu zastihne orgán bezpečnostní nebo bezpečnostní úřad druhého státu.

2. Nezastihne-li ve směru postihu ani bezpečnostní orgán ani bezpečnostní úřad druhého státu, nesmí postih konající překročit pohraničního pásma zšíří deseti kilometrů. Vzájemnou dohodou obou vlád může toto pásmo být rozšířeno.

Povinnost stíhajícího orgánu.

Článek 58.

1. Stíhající orgán jest povinen hlásiti se v druhém státu u bezpečnostního úřadu neb orgánů, které nejdříve zastihne, a předložiti jim svůj služební průkaz. Tím jeho úřední činnost na cizím území je skončena a stíhající jest povinen navrátiti se ihned na území vlastního státu. Smí pokračovati ve stíhání toliko se svolením bezpečnostního úřadu neb bezpečnostních orgánů státu, na jehož území se koná postih.

2. V případě uvedeném v článku 57., odst. 2., přihlásí se stíhající orgán dodatečně u bezpečnostního úřadu, který jest v desetikilometrovém pohraničním pásmu nejbližší místu, kde skončil svůj postih.

Další postup ohledně zadrženého.

Článek 59.

1. Byl-li stíhaný zadržen, jest jej s předměty, které mu byly odňaty, odevzdati nejbližšímu bezpečnostnímu úřadu nebo soudu.

2. Zadržený bude od těchto úřadů prozatímně zatčen, pokud jeho vydání již od počátku nejeví se nepřístupným. Pro další řízení platí předpisy této smlouvy o prozatímním zatčení.

Hlava šestá.

O ratifikaci a výpovědi smlouvy.

Článek 60.

Tato smlouva, sepsaná jazykem státním obou smluvních stran, jejíž znění v obou jazycích je autentické, bude ratifikována a listiny ratifikační budou co nejdříve v Praze vyměněny. Nabude působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě šest měsíců ode dne, kdy bude vypovězena jednou ze stran.

lone jest jedynie do miejsca, w którem organ ścigający na drodze pościgu natrafił na organ lub władzę bezpieczeństwa drugiego państwa.

2. Gdyby jednak organ ścigający na drodze pościgu nie natrafił na organ lub władzę bezpieczeństwa drugiego Państwa, w takim razie pościg nie może przekroczyć pasa granicznego szerokości dziesięciu kilometrów. Pas ten może być za wzajemnem porozumieniem obu rządów rozszerzony.

Obowiązki organu ścigającego.

Artykuł 58.

1. Organ ścigający jest obowiązany w drugim Państwie u najbliższej spotkanej władzy bezpieczeństwa lub przed jej organem zgłosić się i okazać swą legitymację służbową oraz z tą chwilą przerwać dalsze urzędowanie na obcym obszarze i wrócić niezwłocznie na własne terytorjum. Dalszy pościg dopuszczalny jest tylko za zezwoleniem władzy lub organu bezpieczeństwa tego Państwa, na którym pościg się odbywa.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 2 art. 57, zgłoszenie winno nastąpić dodatkowo u tej władzy bezpieczeństwa, która w obrębie dziesięcio-kilometrowego pasa pogranicznego znajduje się najbliżej miejsca przerwania pościgu.

Dalsze postępowanie.

Artykuł 59.

1. W razie schwytania osoby ściganej należy ją wraz z przedmiotami, które od niej odebrano, oddać najbliższej władzy bezpieczeństwa lub najbliższemu sądowi.

2. Władze te winny osobę schwytaną tymczasowo przytrzymać, o ile wydanie jej nie przedstawia się z góry jako niedopuszczalne. Do dalszego postępowania stosują się przepisy niniejszej umowy o tymczasowem przytrzymaniu.

Tytuł szósty.

Ratyfikacja i wypowiedzenie umowy.

Artykuł 60.

Umowa niniejsza sporządzona w językach państwowych obu Stron umawiających się, której oba teksty są autentyczne, będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Pradze w czasie możliwie najkrótszym.

Umowa ta wejdzie w życie w miesiąc po dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych

Na důkaz toho zmocnění obou stran tuto smlouvu podepsali a opatřili vlastní pečeti.

Sepsáno ve dvojím prvopisu v Praze dne 6. března 1925.

i pozostanie w mocy aż do upływu sześciu miesięcy po dniu wypowiedzenia jej przez jedną ze Stron.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Stron umowę niniejszą podpisali i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Pradze w dwóch oryginalnych egzemplarzach dnia 6. marca 1925.

Dr. V. GIRSA v. r. L. S.

Dr. EMIL SPIRA v. r. L. S.

Dr. ZYGMUNT LASOCKI v. r. L. S.

WŁODZIMIERZ JABŁOŃSKI v. r. L. S.

Dodatkový protokol

ke smlouvě mezi Československou republikou a republikou Polskou ohledně úpravy právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných.

Zplnomocnění zástupci Československé republiky a republiky Polské podepisující smlouvu ohledně úpravy právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných zjišťují jménem svých vlád souhlas v těchto bodech:

1. Ustanovení oddílu I. smlouvy vztahují se v Československé republice i na poručenské (sirotčí) úřady na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

2. Výrazem soudy v této smlouvě rozumějí se také vojenské soudy obou smluvních stran.

3. Smluvní strany si sdělí vzájemně rozdělení obvodů občanských i vojenských soudů.

4. Ustanovením čl. 31. nepředbíhá se nikterak případné úpravě úřední výměny výpisů z matrik.

5. Obě delegace souhlasí, že jest těžko naléztí všeobecnou formuli pro vydání osob, které byly odsouzeny pravomocným rozsudkem k jednotnému trestu pro trestný čin obecný a současně pro některý z trestných činů uvedených v čl. 34. Usnesly se proto, že v ta-

Protokół dodatkowy

do umowy między Republiką Czeskosłowacką i Rzeczpospolitą Polską w przedmiocie uregulowania obrotu prawnego w sprawach cywilnych, karnych i niespornych.

Upelnomocnieni zastępcy Republiki Czeskosłowackiej i Rzeczypospolitej Polskiej, podpisując umowę w przedmiocie uregulowania obrotu prawnego w sprawach cywilnych, karnych i niespornych, stwierdzają imieniem swych państw zgodę co do następujących punktów:

1. Postanowienia Oddziału I. Umowy odnoszą się w Republice Czeskosłowackiej także do opiekuńczych (sierocych) urzędów na Słowaczynie i Rusi Przykarpackiej.

2. Pod wyrazem Sądy rozumie się w tej umowie również sądy wojskowe obu Stron.

3. Strony zakomunikują sobie wzajemnie podział okręgów sądów cywilnych i wojskowych.

4. Postanowienia art. 31. nie przesadzają w żadnym razie ewentualnego uregulowania w innej umowie sprawy wymiany urzędowej wyciągów matrykalnych.

5. Obie delegacje stwierdziły, że nie można ustalić jednolitej formuły dla wypadków ekstradycji osób, które skazano prawomocnym wyrokiem na karę łączną za przestępstwo pospolite i jedno z przestępstw wymienionych w art. 34. W sprawach takich państwo we-

kových případech rozhodne stát dožadáný podle okolností případu, zda žádosti vyhovělí či ne.

6. Vydání pro zločin anebo přečin nebude na překážku, že požadovaná osoba byla odsouzena rovněž pro přestupek, a to tímž pravoplatným rozsudkem k jednotnému trestu.

7. Zákonodárství jednotlivých území obou států označuje jako přečiny rovněž takové trestné činy, které v jiných územích těchže států jsou označeny pouze jako přestupky. V důsledku toho pokládají obě strany s ohledem na článek 32. za účelno, aby v praxi v nepatrných případech používáno bylo práva žádati o vydání v plném rozsahu toliko tehdy, vyžaduje-li toho zvláštní zájem soudnictví. O tom, zda tu je takovýto zvláštní zájem, rozhodne dožadující stát.

8. Pro posouzení povinnosti k vydání nerozhoduje, zda pachatel činu ve státě dožadáném může býti stíhán, nýbrž toliko, že čin takový jest tam trestný (článek 32. a násl.).

9. Seznam ústředních neb jiných jim na roveň postavených úřadů správních zmíněný v článku 28. jest zvláště připojen k tomuto protokolu.

Na doklad toho podepsali zmocněnci obou stran tento dodatkový protokol, který má stejnou platnost jako smlouva sama.

Dáno v Praze ve dvojím vyhotovení dne 6. března 1925.

zwane w każdym wypadku rozstrzygnie, czy stosownie do zachodzących okoliczności wydanie nastąpi, lub nie.

6. Wydaniu za zbrodnię lub występек nie będzie stała na przeszkodzie okoliczność, że osoba, której wydania zażądano, została skazana również za wykroczenie tym samym prawomocnym wyrokiem na karę łączną.

7. Ustawodawstwo niektórych dzielnic w obu Państwach oznacza jako występkі również czyny karygodne, które w innych dzielnicach tych państw są określone jedynie jako przekroczenia. Wobec tego obie strony uważają odnośnie do art. 32 za rzecz wskazaną, by w praktyce w wypadkach drobnych tylko wtedy w całej pełni korzystano z prawa żądania wydania, jeżeli tego wymaga szczególny interes wymiaru sprawiedliwości. Czy taki interes szczególnie istnieje, rozstrzyga Strona wzywająca.

8. Przy ocenie obowiązku wydania nie rozstrzyga okoliczność, czy sprawca w państwie wezwanem może być ścigany, lecz jedynie czy czyn tego rodzaju jest tam zagrożony karą (Art. 32. i nast.).

9. Wykaz najwyższych i innych centralnych władz administracyjnych wspomnianych w Art. 28. jest dołączony do niniejszego protokołu.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali niniejszy protokół, który ma równą ważność, jak umowa sama.

Sporządzono w Pradze w dwóch oryginalnych egzemplarzach dnia 6. marca 1925.

Dr. V. GIRSA v. r. L. S.

Dr. EMIL SPIRA v. r. L. S.

Dr. ZYGMUNT LASOCKI v. r. L. S.

WŁODZIMIERZ JABŁOŃSKI v. r. L. S.

*Příloha k Dodatkovému protokolu.***Seznam**

ústředních správních úřadů republiky Československé a republiky Polské, jimiž vystavené listiny nevyžadují žádného ověření, má-li jich býti použito na území druhé smluvní strany.

A. Republika Československá.

1. Všechna ministerstva včetně s předsednictvem ministerské rady a úřadem ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě.

2. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

3. Státní úřad pozemkový.

4. Státní úřad statistický.

5. Civilní správa Podkarpatské Rusi.

6. Kancelář presidenta republiky.

7. Kancelář poslanecké sněmovny Národního shromáždění.

8. Kancelář senátu Národního shromáždění.

B. Republika Polská.

1. Všechna ministerstva včetně s předsednictvem ministerské rady.

2. Generální prokuratura republiky Polské.

3. Hlavní úřad statistický.

4. Hlavní úřad likvidační.

5. Nejvyšší komora kontroly státu.

6. Kancelář presidenta republiky.

7. Kancelář Sejmu a Senátu.

*Aneks do Protokolu dodatkowego.***Wykaz**

centralnych władz administracyjnych Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskosłowackiej, których dokumenty nie wymagają żadnego uwierzytelnienia dla użytku na terytorjum drugiej Strony umawiającej się.

A. Rzeczpospolita Polska.

1. Wszystkie Ministerstwa włącznie z Prezydjum Rady Ministrów.

2. Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Główny Urząd Statystyczny.

4. Główny Urząd Likwidacyjny.

5. Najwyższa Izba Kontroli Państwa.

6. Kancelarja Prezydenta Rzeczypospolitej.

7. Kancelarja Sejmu i Senatu.

B. Republika Czeskosłowacka.

1. Wszystkie Ministerstwa włącznie z Prezydjum Rady Ministrów i Urzędem Ministra Upelnomocnionego dla spraw Słowaczyny w Bratysławie.

2. Najwyższy Kontrolny Urząd Rachunkowy.

3. Państwowy Urząd Ziemski.

4. Państwowy Urząd Statystyczny.

5. Cywilna Administracja Podkarpackiej Rusi.

6. Kancelarja Prezydenta Republiki.

7. Kancelarja Poselskiej Izby Sejmowej Narodowego Zgromadzenia.

8. Kancelarja Senatu Narodowego Zgromadzenia.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL SCHVALUJEME A POTVR-
ZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-
SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH DNE 22. ŘÍJNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO PÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 14. prosince 1925 a že
Smlouva s Dodatkovým protokolem nabývá podle čl. 60. působnosti měříc po výměně
ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.
